

По наредба на Аполониј Света Недела била фрлена во оган, но

останала неповредена. Пред неа доведоа ѕверови за да ја изедат жива. Но, сесилната Христова благодет ја спасила од раните, од огнот, од ѕверовите. Многу луѓе, гледајќи ги Божјите чуда, поверувале во Христа, но биле убиени. Тогаш Аполониј на судот донел смртна пресуда: Света Недела да биде посечена со меч. Изнесена надвор од градот, таа клекнала на колена, ги кренала рацете кон небото и упатила последна молитва кон Бога да не ја разделува од нејзините родители, нејзината и нивните души да бидат во вечниот живот заедно упокоени.

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Славниот, силниот и храбар војвода во битките, богатиот и "со телото многу крупен" Преподобен

Тома Малеин, го познал "вечниот Извор на секое добро" - Господ Исус Христос и се откажал од светската слава и чест. Го примил монашкиот чин и се повлекол од светот во пустина. Живеел и се изложувал на најтешки подвизи во X век.

Неговата љубов кон Христа била толку голема што Бог му испратил водачи и патоводители "ноќе пред него да оди огнен столб и Светиот пророк Илија", и тој пристигнал во пустинската гора наречена Малеа, до Света Гора. Таму се подготвувал за Царството Небесно. Живеел осаменички живот, бил само со Бога и се удостоил со Божествени откровенија. Бог му подарил во изобилство "сила на чудотворство и благодет

СВ. ВЕЛИКОМАЧЕНИЦА НЕДЕЛА

"ЗА МЕНЕ Е ЖИВОТ ЗА

на исцеление" и ги лекувал луѓето од секоја болест. По неговите молитви кон Бога, се појавил извор на вода на безводно место. Умрел како победник над непријателите на човечкиот живот и како некогаш кога храбро ги победувал видливите непријатели, така во пустината ги победувал невидливите војски на зли духови. Со силните молитви на Светителот кон Бога и

со благодетта на Христос (а и со нашата вера кон нив), неговите свети мошти вршат натприроден начин на лекување, дури и од неизлечливи болести. Преподобен Тома Малеин се слави на 20 јули. Слава, сила, моќ и благодарност низ сите векови на Пресвета Троица, Кој преку него

дејствува и врши необични дела.

На истиот датум ѝ се оддава чест на познатата во светот Света Великомаченица Недела. Во време на христорборните цареви Диоклецијан и Максимијан, христијаните биле

дители, уште пред да се роди, ветиле дека ќе му ја посветат на Бога. Св. Недела пораснала "прекрасна со тело и душа" и се ветила да умре како девојка и да се жртвува за Христа. Затоа ги одбивала момчињата кои ја барале за сопатничка.

Но, едно од одбиените момчиња, решило да ѝ се освети. Ја обвинило Недела и нејзините родители како христијани кај царот Диоклецијан.

По наредба на царот родителите на Св. Недела биле мачени и прогонети од Анадолија во Мелитин, кај управникот Јустин. Таму, во најголеми маки, како маченици за Христа, го завршиле својот живот. Диоклецијан ја предал Св. Недела на суд кај царот

"Neanij, kade odi { i protiv kogo stanuva{?"
"Koj si ti, Gospodi? Ne mo`am da te poznaam?"
"Jas sum Isus, raspnatiot Sin Bo`ji".
"So ova znamenie { to go vide, pobeduvaj gi neprijatelite svoi, i mirot moj }e bide so tebe".

жестоко прогонувани, мачени и убивани. Тогаш во Анадолија живееле набожните христијани св. Доротеј и Евсевија. По молитвите кон Бога, во подоцнежните години, Бог им подарил женско дете, кое се родило во недела и затоа при крштевањето го добило името Недела. Нејзините ро-

СВЕТИОТ КРСТ

Максимијан, во градот Никомидија (Мала Азија).

На судот, пред царот, Св. Недела храбро ја потврдила својата вера во Христа. Затоа тој наредил да ја стават на земја и да ја камшикуваат. Ја подложиле на најтешки мачења. Потоа царот ја предал на мачење на Иларион, управителот на Витинија (М. Азија), а по неговата смрт, на неговиот наследник, управителот Аполониј. Тој ја фрлил Света Недела во затвор и наредил да биде мачена на

убиени. Тогаш Аполониј на судот донел смртна пресуда: Света Недела да биде со меч посечена. Изнесена надвор од градот, таа клекнала на колена, ги кренала рацете кон небото и упатила последна молитва кон Бога да не ја разделува од нејзините родители, нејзината и нивните души да бидат во вечниот живот заедно упокоени. Бог да ги спаси сите оние кои ќе го слават нејзиниот спомен. Со овие последни зборови го испуштила својот дух, во 289 г., во Никомидија, пред неј-

**СВ. ВЕЛИКОМАЧЕНИК
ПРОКОПИЈ**

оди во Александрија, со цел таму да ги уништи христијаните. Но, на тој пат, во третиот час од ноќта, се случил силен земјотрес, му се јавил Господ и му рекол: "Неаниј, каде одиш и против кого стануваш?" Исплашениот Неаниј прашал: "Кој си ти, Господи? Не можам да те познаам?" Во тој момент во воздухот се покажал светол крст, а оттаму се слушал глас: "Јас сум Исус, распнатиот Син Божји". Потоа му рекол: "Со ова знамение што го виде, победувај ги непријателите свои, и мирот кој ќе биде со тебе".

Тоа ненадејно доживување ќе направи големи промени во животот на војводата Неаниј. Тој целосно се изменил. Поверувал во Бога и наредил да се направи крст каков што видел, и наместо да тргне против христијаните тој со војската тргнал против Агарјаните, кои напаѓале на Ерусалим. Како победител тој влегол во Светиот град Ерусалим. На својата мајка незнајбошка ѝ објавил дека е христијанин. Бил изведен пред судијата и тогаш го симнал војводскиот појас и мечот и ги фрлил пред него за со тоа да му докаже дека тој е искрен војник само на Спасителот на светот Господ Исус Христос.

бов и вера кон Бога, нивната храброст и издржливост во тие тешки мачења, поверувала и мајката на Прокопиј, која својот син го воспитувала во духот на идолопоклонството, и таа станала маченичка. Сите тринаесет жени биле погубени.

Силен впечаток остава крајот на животот на Свети Прокопиј, кој кога бил изведен на губилиштето, ги кренал рацете кон исток и му се помолил на Бога за сите луѓе на светот, особено за бедните, неволните, сиромасите и вдовиците. Особено се молел и за Светата црква и за светото православие, да се распространи низ цел свет и да постои низ сите векови, до крајот на сите времиња.

Од небото му се јавил Бог, кој му рекол дека неговата молитва е услишана. Тогаш тој со радосен дух во своето срце ја ставил својата глава под мечот за да му биде пресечена и заминал кај својот Господ за вечно да царува со него. Храбриот и верен Божји слуга Свети Прокопиј настрадал во Кесарија Палестинска и се овенчал со бесмртен венец на славата на 21 јули 303 година.

ХРИСТА ДА СЕ УМРЕ!"

најсверски начин. Нејзиното тело било претворено во крвави рани. Тогаш во затворот ѝ се јавил Господ Исус Христос, кој ѝ ги излекувал раните и ѝ рекол: "Не плаши се Недело, од маките, мојата благодет е со тебе". Св. Недела му рекла на Аполониј: "На ниеден начин не можеш да ме оттргнеш од мојата вера... За мене е живот за Христа да се умре".

По наредба на Аполониј Св. Недела била фрлена во оган, но останала неповредена. Пред неа довеле сверови за да ја изедат жива. Но, сесилната Христова благодет ја спасила од раните, од огнот, од сверовите. Многу луѓе, гледајќи ги Божјите чуда, поверувале во Христа, но биле

зината глава да биде со меч посечена.

Свети Великомаченик Прокопиј е роден во Ерусалим. Татко му бил Христијанин, но мајка му незнајбошка. Најнапред се викал Неаниј, а името Прокопиј го добил од Самитот Господ Исус Христос на крштевањето. По смртта на таткото, мајката го воспитала во духот на римското идолопоклонство. Неониј бил мудар и кога царот Диоклецијан го видел за него добил високо мислење и го зел во својот дворец за војничка служба. Овој крвожеден цар ги прогонувал христијаните. Тој го одредил Неаниј со одред војници да

Поради тоа тој бил изложен на големи маки. Бил фрлен во затвор, каде повторно му се јавил Христос. Овде го крстил и му дал име Прокопиј.

Но, што се случило еден ден. На затворскиот прозорец застанале 12 жени и му рекле: "И ние сме Христови слугинки". Поради тоа и тие биле осудени и фрлени во истиот затвор каде што бил Свети Прокопиј. Тој овде ги подучувал во верата Христова и ги поткрепувал и уверувал во тоа дека ќе добијат маченички венец. Затоа, драги читатели, да ве потсетам дека во чинот на Светото венчавање се спомнува Свети Великомаченик Прокопиј, покрај Богоовенчаните цареви Константин и Елена.

И дванаесетте жени кои биле фрлени во затворот биле изложени на најстрашни мачења. Гледајќи ја нивната љу-

**Со благослов на Неговото
Високо Преосвештенство
Митрополит г. Горазд**

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

**Манастирот "Си Свети"
има огромно културно и
историско значење, тоа е
свето место на многу чуда.**

**Чудата на манастирот
"Си Свети" се бројни за:
исцеление, имање пород,
одржување во живот, среќа,
радост и сл.**

www.sisveti.com.mk